

บัญชีประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เล่มที่ 40

วันที่ 28 มิถุนายน 2562

เลขที่ประกาศ	เลขคำขอ	สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	ลำดับ
138	60100165	ทุเรียนในวงระนอง	1 - 5
139	60100170	แปง่อเขียวแม่สอด	6 - 9

หมายเหตุ : บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำคัดค้านการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอขึ้นทะเบียนได้ภายใน 90 วัน นับแต่วันประกาศโฆษณา

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ

60100165

วันที่ยื่นคำขอ 27 กันยายน 2560

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง

รายการสินค้า

ทุเรียน

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

- 1) จังหวัดระนอง
- 2) นายสุรินทร์ สิ้นกัน

ที่อยู่

- 1) ศาลากลางจังหวัดระนอง เลขที่ 999 หมู่ 3 ถนนเพชรเกษม
ตำบลบางรีน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 85000
- 2) เลขที่ 46/1 หมู่ 2 ตำบลในวงเหนือ
อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง 85130

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ทุเรียนในวงระนอง (Naiwong Ranong Durian) หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ผลทรงกลมรี มีร่องพูชัดเจน เปลือกบาง หนามถี่สีเขียว เนื้อหนาเนียนละเอียดสีเหลืองทอง เมล็ดลีบ รสชาติหวานหอม มัน กรอบ กลิ่นไม่ฉุน ปลูกในพื้นที่ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ทุเรียน : หมอนทอง

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- ผล ทรงกลมรี มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 3 – 7 กิโลกรัม
- เปลือกผล เปลือกบาง สีน้ำตาลถึงน้ำตาลเข้ม หนามแหลมยาวถี่สีเขียว
- เนื้อ เนื้อสีเหลืองทอง หนา เนียน ละเอียด
- รสชาติ หอมหวาน มัน กรอบ กลิ่นไม่ฉุน

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) ต้นพันธุ์ทุเรียน ต้องมาจากวิธีการเสียบยอดจากต้นพันธุ์ทุเรียนพื้นบ้านในพื้นที่กับกิ่งพันธุ์หมอนทองในจังหวัดระนอง หรือจากอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

(2) ควรปลูกในช่วงต้นฤดูฝน (พฤษภาคมของทุกปี) ขุดหลุมกว้าง 50 เซนติเมตร x ยาว 50 เซนติเมตร x ลึก 50 เซนติเมตร โดยใช้ปุ๋ยหมักใส่กันหลุมแล้วใช้ดินกลบเล็กน้อย ระยะเวลาในการปลูกขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ กรณีพื้นที่ราบ ปลูกแบบยกโคก ระยะห่างระหว่างต้น 8 x 8 เมตร กรณีพื้นที่ดอน ระยะห่างระหว่างต้น 10 x 10 เมตร หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่

การดูแลรักษา

(1) ทุเรียนในวงระนองปลูกในพื้นที่ที่มีความชื้นสูง ฝนตกเกือบตลอดปี ทุเรียนจึงได้รับน้ำมากเพียงพอต่อการเจริญเติบโต ให้เริ่มตัดแต่งกิ่งเมื่อต้นทุเรียนมีอายุ 2 ปีขึ้นไป สูงประมาณ 3 เมตร โดยตัดกิ่งที่เป็นโรค กิ่งทับซ้อนออก เพื่อให้ต้นทุเรียนโปร่ง สำหรับต้นทุเรียนที่ให้ผลผลิตแล้ว ก่อนออกดอกควรเตรียมความพร้อมของต้นให้สมบูรณ์ กวาดเศษใบไม้เพื่อให้โคนแห้งกระตุ้นให้ออกดอก

(2) หลังออกดอก ให้น้ำตามความต้องการของต้นทุเรียน ตัดแต่งดอกให้เป็นรุ่นเดียว เพื่อไม่ให้แย่งอาหารกัน ตัดแต่งผลที่ไม่สมบูรณ์หรือเป็นโรคออก เพื่อควบคุมปริมาณผลต่อต้นให้เหมาะสม

(3) ภายหลังจากเก็บเกี่ยวให้ฟื้นฟูสภาพต้นให้มีความสมบูรณ์ ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค และโคนแมลงศัตรูพืชทำลายออก

การเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ของทุกปี หรืออาจคลาดเคลื่อนเล็กน้อยแล้วแต่สภาพภูมิอากาศของแต่ละปี

(1) การเก็บเกี่ยว นับจำนวนวันหลังดอกบาน ซึ่งใช้ระยะเวลา 120 - 130 วัน หรือโดยสังเกตลักษณะของผลทุเรียนสุกจากขั้ว ผลสากไม่เขียวสด สีเปลือกเริ่มแห้งเป็นสีน้ำตาล ร่องพูเป็นรอยแยกเห็นชัด ปลิงบวม และการเคาะเปลือกจะดังโปร่ง(หลวมๆ) ถ้าเสียงทึบแสดงว่ายังไม่พร้อมเก็บเกี่ยว

(2) เก็บเกี่ยวโดยใช้ตะขอไม้โยงกิ่ง ใช้สำหรับโยงกิ่งทุเรียนและใช้มีดตัดทุเรียน

(3) การขนย้าย ต้องขนย้ายอย่างระมัดระวังโดยใช้กระสอบป่านรองระหว่างผลแต่ละชั้นและมีการตัดแยกผลทุเรียนที่มีตำหนิ เป็นโรค ขั้วหักแยกไว้ พร้อมทั้งมีการคัดแยกขนาดและรูปทรง

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลากหรือหีบห่อ ให้ประกอบด้วยคำว่า “ทุเรียนในวงระนอง” และ/หรือ “Tu-Rian-Nai-Wong-Ra-Nong” และ/หรือ “Naiwong Ranong Durian”

(2) ให้ระบุชื่อและที่อยู่ผู้ผลิต/จำหน่าย วันที่ผลิต วันหมดอายุ และวิธีเก็บรักษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ตำบลในวงเหนือและตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ตั้งอยู่ประมาณละติจูดที่ 10 องศา 5 ลิปดา 49 ฟลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 47 ลิปดา 6 ฟลิปดาตะวันออก จุดกึ่งกลางระหว่างสองคาบสมุทรโดยฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดระนองเชื่อมต่อกับประเทศพม่า กับฝั่งทะเลอ่าวไทยที่เชื่อมต่อกับจังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่ที่ล้อมรอบด้วยภูเขาหินปูนเหมือนอยู่ปากปล่องภูเขาไฟ ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 320 เมตร และมีแหล่งน้ำจากป่าต้นน้ำและคลองสายหลัก คือคลองห้วยหอย และยังมีลำห้วยอีกมากมาย

ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่ปลูกทุเรียนในวงระนอง ได้ชื่อว่ามีฝนตกชุกที่สุดของประเทศหรือที่รู้จักกันในนาม “เมืองฝนแปดแดดสี่” เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมทั้งสองด้าน คือจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูง อุณหภูมิจะต่ำกว่าพื้นที่อื่นของจังหวัดระนองประมาณ 1 – 2 องศาเซลเซียส ฝนตกชุก ฝนตกในแต่ละปีประมาณ 8 เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน - พฤศจิกายน และตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม มีความชื้นสูง โดยความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี สูงสุดเฉลี่ย 95%

จากลักษณะภูมิประเทศในพื้นที่ดังกล่าว ส่งผลให้ทุเรียนที่ปลูกมีความสมบูรณ์ เนื้อมีสีเหลืองทอง มันกรอบ เมล็ดลีบ รสชาติหวานหอม

ประวัติความเป็นมา

ทุเรียนในวงระนอง คำว่า “ในวง” หมายถึง ในวงเขาหรือพื้นที่ที่มีภูเขาล้อมรอบ โดยเรียกตามสภาพที่ตั้งทางภูมิประเทศ ที่อดีตชาวบ้านแถบบ้านบึงหวาน จังหวัดชุมพรและบ้านปากแพรก จังหวัดระนอง ใช้เรียกกันติดปากเมื่อได้เข้าไปหาของป่าหรือล่าสัตว์ป่าในพื้นที่ซึ่งมีความสลบซับซ้อน จนเมื่อปี พ.ศ. 2526 เริ่มมีประชากรอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ ซึ่งเป็นการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานของประชากรจากทั่วประเทศรวม 58 จังหวัด โดยเฉพาะภาคอีสานและภาคใต้ เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี ดังนั้น ชุมชนจึงมีทั้งวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงความเป็นชุมชนคนใต้ และชุมชนคนอีสานในพื้นที่เดียวกัน อีกทั้งยังคงความเป็นเอกลักษณ์ทางประเพณีและวัฒนธรรมของตนเองสูง โดยเฉพาะงานบุญประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ด้วยสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลาดชัน การสัญจรลำบาก ชาวบ้านจึงเริ่มถางป่าเพื่อปลูกกาแฟและข้าวไร่ไว้บริโภค ต่อมาปี พ.ศ. 2535 ราคากาแฟตกต่ำเกษตรกรเริ่มตัดต้นกาแฟทิ้งหันมาปลูกพืชชนิดอื่น ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2536 นายระพิน นวลน้อย กำนันตำบลในวงใต้ นำกล้าพันธุ์ทุเรียนหมอนทอง มาจากอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยเริ่มปลูกที่ตำบลในวงใต้ เกษตรกรจึงเริ่มปลูกทุเรียนมากขึ้น ชาวบ้านส่วนใหญ่จะมีขนบธรรมเนียมในการทำสวนทุเรียน โดยจะมีการไหว้สวน (ไหว้เจ้าที่) ประจำปี หลังจากเสร็จสิ้นฤดูกาลเก็บเกี่ยวและมีความเชื่อว่าปลูกทุเรียนไว้ถือว่าเป็นไม้มงคลเพื่อป้องกันอุปสรรคขวากหนาม ด้วยสภาพพื้นที่และสภาพอากาศที่เหมาะสมทำให้ผลผลิตทุเรียนมีคุณภาพดี ทุเรียนในวงระนองจึงเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

จังหวัดระนองได้ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง และอำเภอละอุ่น จัดงานประจำปีภายใต้ชื่องาน "วันผลไม้ประจำปี ทูเรียนดีบ้านในวง" ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนมาถึงปัจจุบัน สำหรับการจัดงานจะมีขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การปลูกทุเรียนในวงระนอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง รายละเอียดตามแผนที่

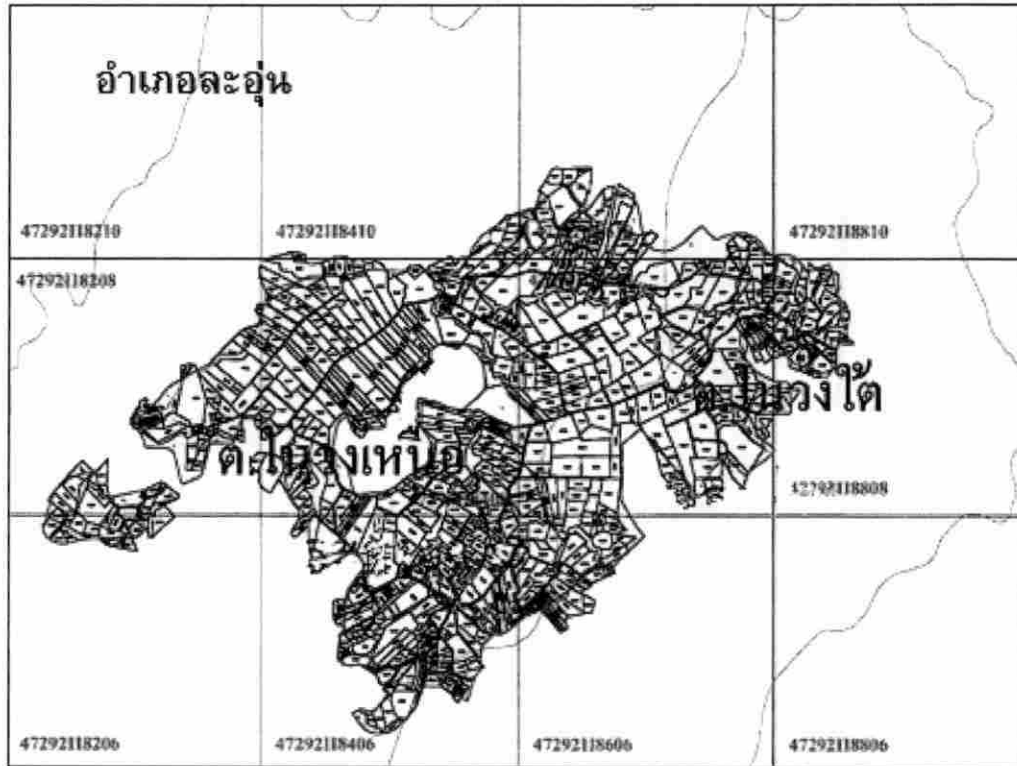
5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) ทุเรียนในวงระนอง ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด ตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ปลูกทุเรียนในวงระนอง รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์
ทุเรียนในวงระนอง

ขอบเขตพื้นที่การปลูกทุเรียนในวงระนอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลโนงเหนือ และตำบลโนงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ประกาศโฆษณาการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เลขที่คำขอ 60100170 วันที่ยื่นคำขอ 29 กันยายน 2560

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แป้งจ้อเขียวแม่สอด

รายการสินค้า แป้งจ้อทอด(ถั่วทอด)

ผู้ขอขึ้นทะเบียน จังหวัดตาก

ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดตาก ถนนพหลโยธิน อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก 63000

1. คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

แป้งจ้อเขียวแม่สอด (Pae Jor Khaew Maesod Bean) หมายถึง ถั่วทอดที่ทำมาจากถั่วแปยีหรือแปยีซึ่งเป็นถั่วชนิดหนึ่ง มีลักษณะฝักคล้ายถั่วลิ้นเต่า(ถั่วแปบ) เมล็ดมีขนาดเล็ก เมื่อผ่านการทอดแล้วจะมีสีเหลือง รสชาติหอม มัน กรอบ เนื้อแน่น ซึ่งปลูกในพื้นที่ตำบลแม่กาษา ตำบลแม่ดาว ตำบลแม่กุ ตำบลท่าสายลวด ตำบลพระธาตุผาแดง ตำบลมหาวัน และนำมาผ่านกระบวนการผลิตในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ : ถั่วแปยีหรือแปยี

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- ลำต้น ไม้เลื้อย ยาวประมาณ 5 – 6 เมตร กลิ่นของลำต้น ดอก ใบค่อนข้างเหม็น
- เมล็ด เมล็ดอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่จัดเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มหรือสีดำ รูปทรงคล้ายถั่วแปบ
- รสชาติ หอม มัน กรอบ เนื้อแน่น

(3) ประเภทของแป้งจ้อ : แป้งจ้อทอด(ถั่วทอด)

2. กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) ปลูกโดยการใช้เมล็ดอ่อน เริ่มปลูกในเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ถั่วแปยีสามารถเจริญเติบโตได้ดีในแหล่งที่มีน้ำค้างและอากาศหนาว

(2) พื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูก คือ ที่ราบติดเชิงเขา ดินมีความร่วนซุย อากาศเย็นตลอดทั้งปี

(3) สามารถปลูกได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 ปลูกแบบเดี่ยว ระยะห่างระหว่างต้นควรอยู่ที่ 12.5 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างแถวควรอยู่ที่ 50 เซนติเมตร

3.2 ปลูกร่วมกับพืชอื่น เช่น ปลูกแซมระหว่างต้นข้าวโพด เป็นต้น

การเก็บเกี่ยว
(1) เก็บเกี่ยวในเดือนธันวาคม – เดือนมีนาคม เกษตรกรควรสวมชุดมิดชิดเพื่อป้องกันฝุ่นละอองและการระคายเคืองในการเก็บเกี่ยว

(2) นำฝักแก่มาแกะเมล็ดออกแล้วนำมาแช่น้ำสะอาดประมาณ 1 ชั่วโมง แล้วจึงบีบเปลือกหุ้มเมล็ดออก รวบรวมเมล็ดส่งให้ผู้แปรรูปในวันเดียวกันไม่เก็บไว้ค้างคืน

การผลิต/แปรรูป

(1) เลือกเมล็ดสดแป้จื่ออ่อนซึ่งมีสีเขียว ไม่ลีบและไม่มียอยเจาะของแมลง นำมาล้างน้ำให้สะอาด ฝั้ให้สะอาดน้ำ

(2) นำเมล็ดสดแป้จื่ออ่อนลงไปทอดในน้ำมันพืช โดยใช้ความร้อนปานกลาง จนมีกลิ่นหอมและกรอบ

(3) ตักขึ้นรอให้สะเด็ดน้ำมันและฝั้ให้เย็น ก่อนนำไปบรรจุหีบห่อเพื่อจำหน่ายต่อไป

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดบนฉลาก/หีบห่อ ให้ประกอบด้วยคำว่า “**แป้จื่อเขียวแม่สอด และ/หรือ Pae Jor Khaew Maesod Bean**” และระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิต วันที่ผลิตและวันหมดอายุ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ตั้งอยู่ที่ละติจูด 16 องศา 42 ลิปดา 47 พิลิปดาเหนือ และลองจิจูด 98 องศา 34 ลิปดา 29 พิลิปดาตะวันออก พื้นที่เป็นภูเขาสูงชันซับซ้อนสลับกับหุบเขาแคบ ๆ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบประมาณร้อยละ 20 และประมาณร้อยละ 80 ปกคลุมไปด้วยป่าโปร่ง ป่าดงดิบและป่าสน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทิวเขาถนนธงชัยที่ทอดยาวมาจากทางตอนใต้ของจังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดเชียงใหม่ เทือกเขานี้เป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัดตากออกเป็น 2 ฝั่ง คือ ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก อำเภอที่อยู่ในฝั่งตะวันออก จะมีอากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง ฝนตกน้อย เพราะมีเทือกเขาถนนธงชัยกั้นอยู่ ส่วนอำเภอที่อยู่ในฝั่งตะวันตก ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง อำเภออุ้มผาง และอำเภอพบพระ มีอากาศหนาวเย็นฝนตกชุกอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะพื้นที่ในเขตอำเภอแม่สอดเป็นที่ราบติดเชิงเขา สภาพดินร่วนซุยอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี และในช่วงฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นและมีน้ำค้างมากกว่าพื้นที่อื่นจึงเหมาะกับการเจริญเติบโตของถั่วแป้จื่อ

ประวัติความเป็นมา

แป๋จ้อเขียวแม่สอด เป็นถั่วทอดที่ทำมาจากถั่วแป๋หรือแป๋จีซึ่งเป็นถั่วชนิดหนึ่ง มีลักษณะฝักคล้าย ถั่วลันเตา(ถั่วแปบ) ปลูกกันตามแนวตะเข็บชายแดน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ไม่ทราบประวัติความเป็นมาแน่ชัด จากการสอบถามข้อมูลจากชาวบ้านในพื้นที่บอกว่า มีการนำเมล็ดถั่วแป๋จีมาจากพ่อค้าชาวเมียนมา ซึ่งถั่วชนิดนี้จะมีลักษณะคล้ายถั่วอินเดียน (India Bean) เมื่อนำมาปลูกที่ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ด้วยสภาพทางภูมิศาสตร์และแร่ธาตุในดิน เมล็ดที่เก็บได้จะเล็กกว่าสายพันธุ์เดิมแต่รสชาติดีกว่า เนื้อแน่น เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไปในพื้นที่ โดยนำเมล็ดสดมาประกอบเป็นอาหารประจำท้องถิ่น ที่เรียกว่า “แกงแป๋จี” เนื่องจากถั่วแป๋จีเป็นที่นิยมจึงได้นำเมล็ดพันธุ์ไปทดลองปลูกในหลายพื้นที่ และมีการทดลองปลูกนอกฤดูการผลิต ปรากฏว่าถั่วชนิดนี้ไม่สามารถเจริญเติบโตในพื้นที่อื่น แต่กลับขึ้นได้ดีเฉพาะบางพื้นที่ ได้แก่ ตำบลแม่กาษา ตำบลแม่ดาว ตำบลแม่กุ ตำบลท่าสายลวด ตำบลพระธาตุผาแดง และตำบลมหาวัน ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก อีกทั้งยังไม่ให้ผลผลิตนอกฤดูการผลิตเมื่อประมาณ พ.ศ. 2500 ชาวบ้านในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ได้นำถั่วแป๋จีมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน โดยนำเมล็ดแป๋จีมาคั่วทั้งเปลือกจะเรียกว่า “แป๋หล่อ” แต่หากนำมาทอดจะเรียกว่า “แป๋จ้อ” ด้วยรสชาติของ แป๋จ้อเขียวแม่สอด ที่หอม มัน กรอบ นุ่ม จึงเป็นที่รู้จักและนิยมบริโภคของคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว กลายเป็นสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะพื้นที่ จนมีคนกล่าวขานกันว่าของฝากจากแม่สอดต้อง “แป๋จ้อเขียวแม่สอด” เท่านั้น

4. ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การผลิตแป๋จ้อเขียวแม่สอด ครอบคลุมพื้นที่ปลูกในตำบลแม่กาษา ตำบลแม่ดาว ตำบลแม่กุ ตำบลท่าสายลวด ตำบลพระธาตุผาแดง ตำบลมหาวัน และนำมาผ่านกระบวนการผลิตในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก รายละเอียดตามแผนที่

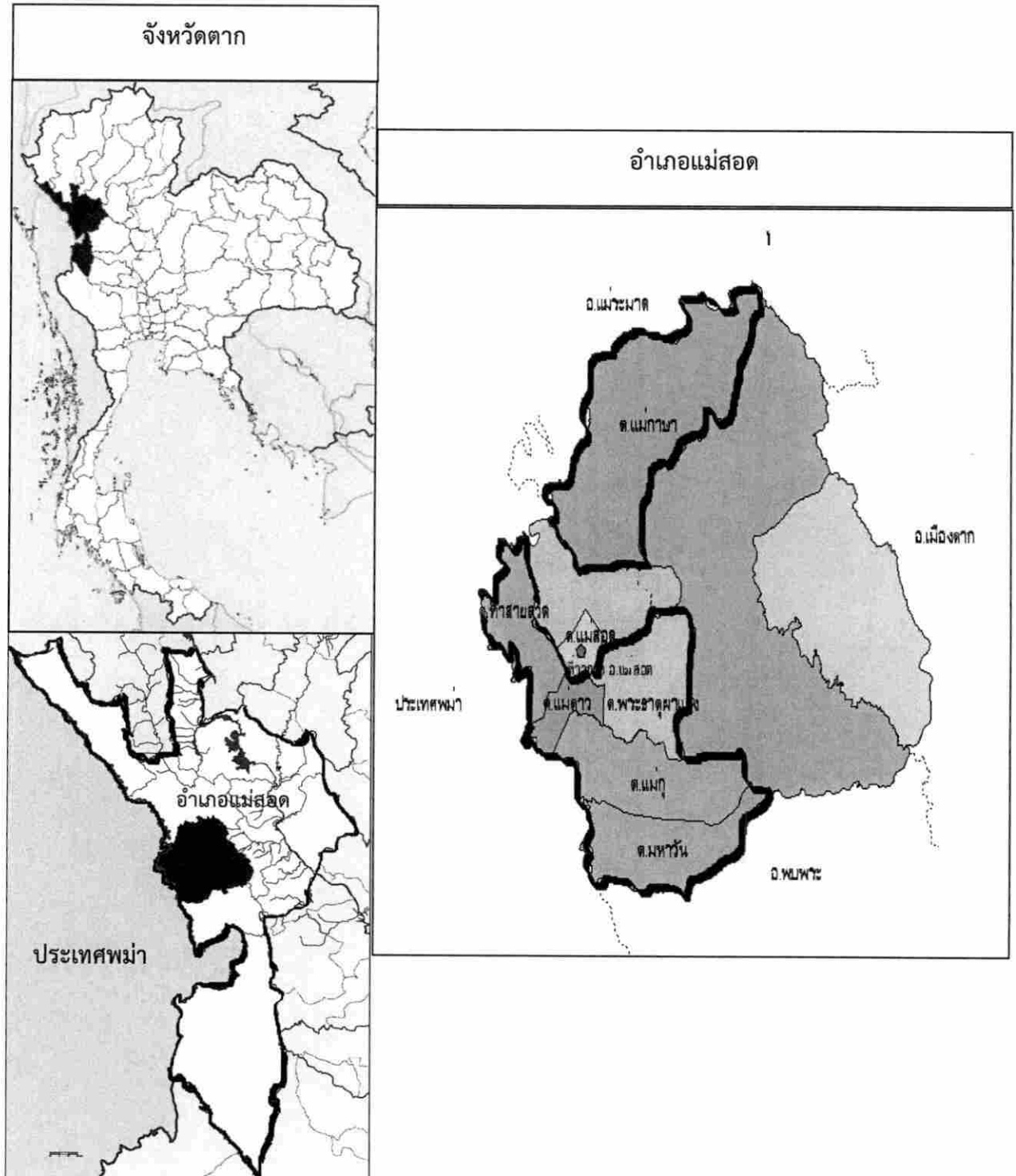
5. การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) แป๋จ้อเขียวแม่สอดจะต้องมีการผลิตในพื้นที่ที่กำหนด ตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตแป๋จ้อเขียวแม่สอด รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

6. เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แป๋จ้อเขียวแม่สอด
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แป๋จ้อเขียวแม่สอด

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ แปง่อเขี้ยวแม่สอด

ขอบเขตพื้นที่การผลิตแปง่อเขี้ยวแม่สอด ครอบคลุมพื้นที่ปลูกในตำบลแม่กาษา ตำบลแม่ตาว ตำบลแม่กุ ตำบลท่าสายลวด ตำบลพระธาตุผาแดง ตำบลมหาวั่น และนำมาผ่านกระบวนการผลิตในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก